



كۆكردنهوهی قورئان له پوانگه ی پۆژه لاتناسی (تیۆدۆر نۆلده كه و ریجس بلاشیر) به نمونه

(لیكۆلینه وهیه کی ره خه نی)

ره وه ند اسماعیل ره سۆ

rawand.ismael@spu.edu.iq

به شی په یوه ندییه گشتیه کان و به بازار کردن، په یمانگای ته کنیکی دوکان، زانکۆی پۆلیته کنیکی سلیمانی، دوکان، ههریمی کوردستان، عیراق.

پوخته

پۆژه لاتناسی پرۆسه یه کی فکری- مه عریفیه که تییدا پۆژئاواییه کان هه ولی ناسینی پۆژه لات دده دن و له سه رجه م لایه نه کانی ئابوری و کومه لایه تی و سیاسی و ئایینی و هزری و ئاکاری و زانستی ده کۆلنه وه، و به شیکی جیا نه کراوه یه له مملانی و په یوه ندییه میژوییه کانی نیوان پۆژه لات و پۆژئاوا، قورئان وه ک کتیبی پیروزی موسلمانان زۆرتین لیکۆلینه وه و نویسی له لایه ن پۆژه لاتناسه کانه وه ده رباره کراوه، ته وای بابته قورئانییه کانیا ن شه نوکه و کردوه، له و رێگه یه وه گومان گه لیک زۆریان دروست کردوه، که له رپه وه زانستی و ویژدانییه کان لایندا وه.

پۆژه لاتناسان (تیۆدۆر نۆلده كه^۱ و ریجس بلاشیر^۲)، کاریکی زۆریان له سه ر بابته قورئانییه کان کردوه، له رێگه ی نویسن و بلاو کراوه کانیا ن شک و گومانیا ن خستۆته سه ریا ن، یه کێک له و بابته تانه ش بریتیه له کۆکردنه وه ی قورئان، وه ک پونه قورئان به سی قوناغه کۆکرا وه ته وه، ئه وانیش له سه رده می پیغه مبه ر و له سه رده می هه ر دو خه لیفه ی راشیدین (ئه بوبه کری صدیق (13هـ_634ز) و عوسمانی کوری عه فان (35هـ_656ز))، ئه وه ی جیگه ی باسه سه رچاوه میژوییه ره سه نه کان زۆر به پونی و بی هیچ لیلی و ناروینییه ک شیواز و تایبه تمه ندییه کانی کۆکردنه وه ی قورئانیان خستۆته پو، به لام هه ر دو پۆژه لاتناسی

ناوبراو به چهند شیوهیهک راو و بۆچونی خویان له سهر ئهو بابته خستۆتهرو که زیاتر خوی دهبینیتهوه له دروستکردنی گومان و به لاریدا بردنی راستیه میژوی و زانستییهکان، ههندیك جاریش پشتیان بهستوه بهسهراچاوهی بیهیز و قسهی ههلبهستراو، ئیمه لهم لیکۆلینهوهدا گۆمانهکانی ئهوانمان نیشانداوه و بهپشت بهستن بهسهراچاوهی رهسهن و بهلگهی زانستی و لۆجیکی رهخنهی ئهو راو بۆچونانهمان کردوه.

کلیله وشهکان: پوژههلاتناسی، کوکردنهوهی قورئان، نۆلکه، بلاشیر.

پیشهکی:

قورئانی پیروژ دیاری خودایه بۆ کوتا پیغهمبهر(د.خ)، گهورهترین موعجیزه (پهچوه) بهدریژایی سهردهمهکان، لههههمان کاتدا بنههای ئیسلام و سهراچاوهی یاسا و ئاکاره، بنههای شارستانی و سهراچاوهی زانیارییه.

پوژههلاتناسیش وهک ئامرازیکی ململانی نیوان پوژئاوا و جیهانی ئیسلامی، گرنگییهکی له رادهبهدهریان به زانسته قورئانییهکان داوه، لهم پوهوه زۆرتین تانه و گومانیان خستۆته سهر سهراچاوهکانی و کوکردنهوه و نوسینهوه و سورهت و ئایهتهکانی قورئان، لهپهگی نوسین و لیکۆلینهوه و بلاوکراوهکانیان، ههردو پوژههلاتناسی بهناوبانگ (تیۆدۆر نۆلکه(1930ز) و ریجس بلاشیر(1973ز))، لهسهر بابته قورئانییهکان زۆرتین نوسراویان ههیه و کوکردنهوهی قوئانیش بهشیکه له ناوهپۆکی نوسراوهکانیان، که تیندا بهچهند شیوازیك تانه و گومانیان خستۆته سهر قوناغ و چۆنیهتی کوکردنهوهی قورئان، لهم لیکۆلینهوهدا بۆچونهکانیان بهرانبهر به کوکردنهوهی قورئان دهرخستوه و رهخنهی لادانه زانستی و مهنههجبیهکانیان گیراوه بهبهلگه و پشت بهستن بهسهراچاوه رهسهنهکان و لیکۆلینهوه نوییهکان.

کیشهی توژیینهوه (پرسیارهکانی توژیینهوه): پرسى کوکردنهوهی قورئانی پیروژ یهکیکه له پرسه بنهپهتییهکانی زانستی قورئانی، بۆیه لیڤهدا کۆمهلیک پرسیاری سههرهکی دیته ئاراوه:

__ ئهو گومانانه چین که له سهردهمی پیغهمبهر(د.خ)دا، سهبارهت به کوکردنهوهی قورئان وروژینراون و چۆن وهلامیان دهراوتهوه؟

__ ئهو گومانانه چین که له سهردهمی خهلیفه ئهبوبهکر، سهبارهت به کوکردنهوهی قورئان وروژینراون و چۆن وهلامیان دهراوتهوه؟

__ ئهو گومانانه چین که له سهردهمی خهلیفه عوسمان، سهبارهت به فرهی وروژینراون و چۆن وهلامیان دهدهینهوه؟

__ ئایا زهیدی کوری سابت، له ئاست ئه و بهرپرسیاره تیه گه وره یه دا بوه، که له ههر سی قوناغه که که سی یه که می کۆکردنه وهی قورئان بیت؟

__ ئایا تا چه ند گومان و تانهکانی پۆژه لاتناسان به رانبهر به قورئان ئامانجی خویان پیکاره؟

گرنگی توێژینه وه که: گرنگی ئه م بابته له وه دا خوی ده بینیته وه، ئه ویش بهرگریکردنه له به به هاترین شت له م جیهانه دا لای موسلمانان ئه ویش قورئانی پیرۆزه، ههروه ها سه لماندن سی لامه تی و پاریزراوی قورئان له که موکورتی و زیاده روئی، ده رخستنی ئه و گومان و بۆچونه هه لانه ی به رانبهر به قورئان دروستکراون به پشت به ستن به سه رچاوه و به لگه ی زانستی و لۆژیکی.

ئامانجی توێژینه وه: بریتیه له ده ستنیشانکردنی ئه و گومانانه یه که له باره ی کۆکردنه وه ی قورئانی پیرۆزه وه و روژینراون، دواتر وه لام دانه وه ی له سه ر بنه ما زانستی و مه نه هجیه کان و به پشت به ستن به قورئان و فه رموده و قسه ی زانایان و میژوونوسه کۆنه کان و لیکۆله ره نوێیه کان.

میتۆدی توێژینه وه: بۆ نوسینه وه ی ئه م توێژینه وه یه سود له چه ند میتۆدیک وه رگیراوه، تا به شیوه یه کی ئه کادیمی به ئامانجی توێژینه وه که بگه ین، هه ولمانداوه له نوسینه وه ی ئه م توێژینه وه یه دا پشت به میتۆدی لیکۆلینه وه زانستی میژوی به ستین، که له سه ر بنچینه ی شیکردنه وه و هه لینجان سه رچاوه ی گرتوه، ئه مه ش به تیرامان و وردبونه وه له سه رچاوه میژویه کان، هه ندیک جاریش بۆ زیاتر گه یشتن به مه به ستیک پشت به میتۆدی گیرانه وه به ستراوه.

پیکهاته ی توێژینه وه: ئه م توێژینه وه یه به م شیوه یه دابه شکراوه، له ده روازه دا زاراوه کان سه ره کهیه کان ناسینراون، ناوه پۆکیش دابه شکراوه بۆ سی ته وه ره، ته وه ره ی یه که م به ناو نیشانی کۆکردنه وه ی قورئان له سه رده می پیغه مبه ر(د.خ) و رای پۆژه لاتناسه کان، ته وه ره ی دوهم به ناو نیشانی کۆکردنه وه ی قورئان له سه رده می خه لیفه ئه بوبه کر و رای پۆژه لاتناسه کان، سییه میش تایبه ته به کۆکردنه وه ی قورئان له سه رده می خه لیفه عوسماندا و رای پۆژه لاتناسه کان، دواتر به ده رئه نجام و لیستی سه رچاوه کان و په راویزه کان کۆتایمان به م توێژینه وه هیئاوه.

1- ده روازه: ناساندنی زاراوه کان

1-1: کۆکردنه وه ی قورئان

کۆکردنه وه له پوی زمانه وانیه وه، به واتای کۆکردنه وهی شته کان، له یهک نزیک کردنه وهی شته کان، یان دهگوتری کۆکردنه وه و کۆبونه وه (الاسفهان، 1412هـ، 201)، یان بریتیه له کۆکردنه وهی شته په رشوبلا وه کان (ابن منظور، 1414هـ، 53/8).

کۆکردنه وه له قورئاندا دو مانای ههیه: یهکه میان: بریتیه له هه لگرتن و له بهرکردنی له سینگ و دلدا (ابن جزري، ج 1/1345هـ، 6: النجار، 1992، 12).

دوه میان: بریتیه له نوسینه وهی بابته کان له دوتوی یهک کتیبدا (السیوطی، 2008، 126؛ الشمري، 2014، 17).

2-1: رۆژه لاتناسی

رۆژه لاتناسی له پوی زمانه وانیه وه له بنه پهدا له وشه (Orientalism) ده وه درگیراوه، له پوی زمانه وانیه وه ئه م زاراوهیه له وشه (Orient) ده دارپژراوه، ئه ناوچانه دهگریته وه کهوتونه ته رۆژئاوای ده ریای ناوه راست (زمانی، 2010، 14)، که واته هه لاتنی خۆر یان ده رکه وتنی خۆر، یان ئه شوینه خۆری لی هه لدیت (زناتی، 2006، 19).

رۆژه لاتناسی له پوی زاراوه وه: (رۆژه لاتناسی هه ولدان و هه نگانوانی رۆژئاواییه کانه بۆ گه یشتن به رۆژه لات، ئه مهش له بهر ئه پیکه یهیه گه وره و تایبه تهی رۆژه لات هه یه تی له دیدی رۆژئاواییه کانه وه، هه روه ها شیواویکه له فیکر که له سه ر بنه مای جیاکاری نه ژاد په رستی و لیکۆلینه وهی ره خنه ی نیوان رۆژه لات و رۆژئاوا بنیات نراوه (سعید، 2005، 38)، (رۆژه لاتناسی ئه بزوته وه زنجیره یه لیکدانه براوهیه که تییدا رۆژئاوا هه ولده دات له پوی زانستی و فیکری و ئه ده بیه وه رۆژه لات بناسیت، و دواتر له پوی ئابوری و کلتوری و ستراتیژییه وه به کاری به یینیت و بیکات به شوین ده سه لاتنی خۆی) (ئه حمه د، 2016، 17).

رۆژه لاتناسی لای رۆژه لاتناسه کان و به تایبه ت لای (پودی بارت)ⁱⁱⁱ، ده لیت: (رۆژه لاتناسی زانستیکی تایبه ته به فیلۆلوجیا (واژه ناسی)، بۆیه بۆ ئه وهی له واتای رۆژه لاتناسی تیبه گه ن، پیویسته له واتای ئه وشه یه تیبه گه ین که رۆژه لاتناسی بۆ به کارهاتوه، که واتا رۆژه لاتناسی زانستی رۆژه لات یان زانستی جیهانی رۆژه لات) (ئه حمه د، 2016، 18).

کۆکردنه وهی قورئان به سی قوناغدا تیپه ریوه، ئه وانیش:

2- ته وهری یه که م: کۆکردنه وهی قورئان له سه رده می پیغه مبه ر (د.خ) و رای رۆژه لاتناسه کان.

سەرچاۋەكان بەتەۋاۋەى كۆكن لەسەر نوسىيەۋەى قورئان لەسەردەمى پىڭەمبەر(د.خ)، بەجۆرىك كاتىك وەحى دەھاتە خوارەۋە بانگى يەككە لەنوسەرانى وەحى دەكرا بۆ ئەۋەى ئايەتە قورئانىيەكان بنوسىتەۋە (ابى داود، 2011، ج1/145؛ ابى عبىد، د.س، 280؛ البخارى، 1417، 5/1087؛ ابن كئير، 1416، 64؛ السىوطى، 2008، ج1، 127؛ الخوئى، 1981، 254)، كاتىك نوسەرەكەى وەحى تەۋاۋ دەبو، پىڭەمبەر (د.خ) داۋاى لى دەكرد بۆى بخوئىتەۋە بۆ ئەۋەى لەئەگەرى بونى ھەلەيك بۆى راست بكتەۋە (ابن ابى داود، 2011، ج1/146؛ دران، 1884، 34)، چەندان كەس لە ھاۋەلان كارى نوسىنەۋەى وەحىيان دەكرد، نوسىنەۋەى قورئان لەو سەردەمدا لەسەر پىستە و گەلاى خورما و ئىسكى و شتر و تاتابەرد... ھتد بوە، لەگەل ئەۋەى قورئان بەتەۋاۋەتى لە سەردەمى پىڭەمبەر (د.خ) نوسراۋەتەۋە، بەلام لەچوارچىۋەى دوتوئى يەك كئىيدا كۆنەكراۋەتەۋە و فەرمانى بەكۆكردنەۋەشى نەكردو، ھەرۋەھا سورپەتەكانىش رىكخراۋ نەبون (الزركشى، 1، 235/1984؛ السىوطى، 2008، 128)، ھۆكارى كۆنەكردنەۋەى قورئان لەسەردەمى پىڭەمبەر (د.خ) برىتتە لە:

۱_ لەبەرئەۋەى ھاۋەلان لەسەر داۋاى پىڭەمبەر(د.خ) گرنگيان دەدا بە لەبەرکردنى ئايەتە قورئانىيەكان و ھەلگرتنى لەسىنگدا(مسلم، 1994، 3/138-139)، بەھۆى ئەۋەشەۋە چەندان قورئان لەبەر ھاتتە ئاراۋە كە رىژەيان لەسەدان كەس زياتر بوە(ابن جزري، 1345، 6؛ بنى عامر، 2004، 284).

۲_ پىڭەمبەر(د.خ) بەردەوام چاۋەرۋانى ھاتتە خوارەۋەى وەحى بوە، وەحىش بەشىۋەيك پچرپچر دەھاتە خوارەۋە، ھەندىكجار چەند ئايەتەك لەسورپەتەكدا دادەبەزى و دواتر چەند ئايەتەك لەسورپەتەكى تر، خوئى فەرمانى دەكرد ئەم ئايەتەنە لەفلانە سورپەتەدا دابىن و ئەمانەش لەفلانە سورپەتەدا(ابى عبىد، د.س، 280؛ السىوطى، 2008، 97-98)، بەھۆكارى ئەۋەى بەردەوام گۆرپانكارى بەسەردادەھات، نەدەتوانرا لەو سەردەمە قورئان كۆبكىتەۋە.

۳_ رىكخستى سورپەت و ئايەتە قورئانىيەكان بەپىي كاتى ھاتتە خوارەۋەيان نەبو، بەلكو بەپىي نوسراۋى قورئان بو لە(لوح محفوظ)، كە لەرپگەى جبرائىلەۋە دەھاتە خوارەۋە(السهيلى، د.س، ج1/412-413؛ السىوطى، 2008، 137-138؛ النجار، 1992، 39).

۴_ ماۋەى ھاتتە خوارەۋەى كۆتا ئايەت لەگەل وەفاتى پىڭەمبەر(د.خ)، زۆر كەم بو، لەيەك سالدابو (البخارى، 1417، 5/1084؛ ابن كئير، 1999، ج3/26)، دەگوترى دو بۆ سى مانگ، يان دەگوترى ماۋەى ھەشتاۋىەك پۆژ لەدابەزىنى كۆتا ئايەت زۆربەى كاتەكان نەخۆش بوە(ابن كئير، 1999، ج3/26-27)، ديارە ئەو كاتەش بەس نەبو بۆ كۆكردنەۋەى قورئان.

پوژه لاتناسه کان گومان گهلیکی زوریار دهرباره کی کوکردنه وهی قورئانه دروستکردوه، وه دهیانه ویت له ریگهی دروستکردنی نهو گومانانه بو پرۆسهی نویسنه وه و کوکردنه وهی قورئان، گومان بخه نه سه ر راست و دروستی قورئان و وهحیش، بویه گومانه کانیان له سه ر کوکردنه وه و نویسنه وهی قورئان له قوناغی یه که مدها بهم شیوهیه دهبینریت:

2_1: گومانی یه که م:

(نۆلکه و بلاشیر) پینانویه قورئان له سه رده می مه که مدها نه نوسراوه ته وه و کونه کراوه ته وه، به لکو ته نها پشت به له بهرکردن به سراوه، به لام کاتیک کوچیان کردوه بو مه دینه به کاریگه ری یه هودییه کان قورئانیان نویسه وه ته وه، له م باره وه (تیۆدۆر نۆلکه)، ده لیت: (له گه ل گرنگی دانی مه حممه د به نویسنه وهی قورئان به لام له سه ره تاو به تاییه ت له قوناغی مه ککی نه نوسراوه ته وه، ئه وه ش له بهرئه و بارودۆخه ی که موحممه د و هاوه لانی تیتیدابون، له بهرئه وه له و کاته زیاتر له زاکیره و سینه دا هه لگیراوه) (نۆلکه، 2000، ج 2/ 239)، به هه مان شیوه (ریجس بلاشیر) ده لیت: (به پیویست نه ده زانرا له قوناغی مه که مدها قورئان بنوسنه وه، بویه تا کوچیان نه کرد بو مه دینه قورئان نه نوسرایه وه) (بلاشیر، 1974، 29).

2-2: وه لامی گومانی یه که م:

یه که م: به لگه ی قورئان و فه رموده له سه ر نویسنه وهی ته واوی قورئان هه م له مه که م و هه م له مه دینه، به لگه ی قورئانی یه که مین سوڤه ت هاتۆته خواره وه بریتیبو له سوڤه تی (العلق، الايات 1-5)، (موريس بوكای) ^{iv}، ده لیت: (ستايشکردنی پینوس به و پینیه ی هوکاریکی مروییه بو نویسن و زانیاری، لیڤه وه بایه خدانی پیغه مبه ر (د.خ) به پاراستنی قورئان به نوسراوه یی تیده گه یین) (بوکایی، 2016، 211-212)، هه روه ها سی سورته تی تر ئاماژه به نوسراوی قورئان ده ده ن بهر له کوچی بو مه دینه، به نمونه ده فه رموی (كَلَّا إِنَّهَا تَذْكِرَةٌ ﴿١١﴾ فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ ﴿١٢﴾ فِي صُحُفٍ مُّكْرَمَةٍ ﴿١٣﴾ مَرْفُوعَةٍ مُّطَهَّرَةٍ ﴿١٤﴾ بِأَيْدِي سَفَرَةٍ ﴿١٥﴾ كِرَامٍ بَرَرَةٍ ﴿١٦﴾ (عبس، الايات 11-16)، ده فه رموی (إِنَّهُ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ ﴿٧٧﴾ فِي كِتَابٍ مَّكْنُونٍ ﴿٧٨﴾ لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ ﴿٧٩﴾ تَنْزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٨٠﴾) (الواقعة، الايات 77-80)، هه روه ها ده فه رموی (وَقَالُوا أَأُطِيرُ الْأَوَّلِينَ اٰكْتَنَبَهَا فَهِيَ تُمْلَى عَلَيْهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا) (الفرقان، آیه 5)، ئه م ئایه تانه باس له نویسنه وهی قورئان ده که ن هه ر له قوناغی مه ککیه وه، ته نانه ت ئایه ته که ی کوتای مه به ست لی ئاماژه کردنه بو ئه و تۆمه تانه ی دوژمنانی پیغه مبه ر (د.خ) به درۆ و بانگه شه ئاراسته یان ده کرد، وایان بلاوده کردوه گوايه ئه فسانه ی پیشینانه و به سه ریانه دا ده خوینیته وه و ئه وانیش ده یان نویسییه وه، بابه ته که هه ر شتیکی بیت ئایه ته که ئاماژه یه به تۆمارکردنی به نویسن ده کات، ته نانه ت

نهیاریانی موحه ممدیش ئاماژەیان پیکردوه، ههروهها یهکهمین سورپهتیش له مەدینه سورپهتی (البقرة) بوه دوهمین ئایهتی که دهفهرموئی (ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ) (البقرة، آیه 2)، کیتاب ئاماژەیه بۆ شتی نوسراو.

به لگه‌ی فهرموده، پیغه مبه‌ر (د.خ) دهفهرموئی (أَن رَسُول مِّن نَّهَى...)، (أَن لَا يَمَسَّ الْقُرْآنَ إِلَّا الطَّاهِرُ) ئاماژەیه بۆ قورئانیکی به‌رجه‌سته‌ی نوسراو (ابن ابی داود، 2011، 9)، ههروهها دهفهرموئی (لَا تَكْتُبُوا عَنِّي شَيْئًا غَيْرَ الْقُرْآنِ...)، واته هیچ شتی که له منه وه مه‌نوسن ته‌ها قورئان نه‌بی (المجلسی، 1983، 401/30).

دوهم: کۆکردنه‌وه‌ی قورئان له‌سه‌رده‌می پیغه مبه‌ر (د.خ) دیاری کراو بوه، ئه‌ویش زیاتر هه‌لگرتن و کۆکردنه‌وه بوه له‌سینگدا و له‌به‌رکردن بوه، له‌م باره‌وه قورئان دهفهرموئی (ان علينا جمعه وقرأه) (القیامة، آیه 17)، ئه‌م قورئانه هه‌ر له‌سه‌ره‌تاوه هه‌لگیراوه له‌سینگ پیغه مبه‌ر (د.خ)، دواتر له‌سنگی هاوه‌لاند، (راغب ئه‌سفهان‌ی) ده‌لێت: (قورئان خوی به‌واتای کۆکردنه‌وه‌یه) (الاسفهان‌ی، 1414هـ، 72)، بۆیه ئه‌و بانگه‌شه‌ی رۆژه‌لاتناسه‌کان ده‌رباره‌ی له‌به‌رنه‌کردن و نوسینه‌وه‌ی قورئان له‌قوناغی مه‌ککیدا سه‌ر له‌به‌ری گومان دروستکردن و چه‌واشه‌کارییه.

سییه‌م: به‌شیک له‌رۆژه‌لاتناسه میان‌په‌وه‌کان ئاماژه به‌نوسینه‌وه‌ی قورئان ده‌که‌ن له‌هه‌ر له‌سه‌ره‌تای دابه‌زینییه‌وه، له‌وانه: (موريس بوكای، بۆدلی، گۆستاڤ لۆبۆن...هتد)، له‌م باره‌وه (بۆدلی)^۷، ده‌لێت: (قورئان رۆژ به‌رۆژ له‌گه‌ل هاتنه‌ خواره‌وه‌ی ده‌نوسرایه‌وه به‌سه‌ره‌په‌رشتی موحه‌ممه‌د، له‌پێسته و ئێسک و گه‌لای دارخورما، هه‌روهها سورپه‌ت و ئایه‌ته‌کان له‌به‌رده‌کران، که ئه‌مه‌ش ته‌واو جیاواز بون له‌ته‌ورات (عهد القدیم) و ئینجیل (عهد الجدید)، چونکه ئه‌مانه به‌سه‌ده یان ده‌یه‌ها سال له‌دوای مردنی پیغه مبه‌رانیان ده‌نوسراوه‌وه) (بۆدلی، 1989، 8_9)، (گۆستاڤ لۆبۆن)^۸ ده‌لێت: (کاتیک جبرائیل قورئانی بۆ موحه‌ممه‌د ده‌هینایه‌ خواره‌وه، ئه‌و قورئانه راسته‌وخۆ ده‌نوسرایه‌وه) (لوبون، 2012، 121؛ بۆکای، 2016، 214-215؛ حسن، 2014، 523-524)، لێره‌دا جیاوازییه‌کی زۆر به‌دیده‌کریت له‌نیوان بۆچونی رۆژه‌لاتناسه توند‌په‌وه‌کانی وه‌ک (نۆلده‌ک و بلاشیر) له‌گه‌ل رۆژه‌لاتناسه میان‌په‌وه‌کان له‌سه‌ر باب‌ه‌تی نوسینه‌وه و کۆکردنه‌وه‌ی قورئان.

چوارهم: هۆکاری موسلمان بونی عومه‌ری کورپی خه‌تاب ده‌گه‌رپێته‌وه بۆ ئه‌و ئایه‌ته نوسراوانه‌ی که له‌مالی فاتیمه‌ی خوشکیدا دۆزیه‌وه (ابن هشام، 1990، 371/1-372)، کاتیک ئایه‌ته نوسراوه‌کانی بی‌نی، که پیکه‌اتبو له‌پارچه‌یه‌کی نوسراو له‌سورپه‌تی (طه) و (التکویر) خویندیه‌وه تیروانینی به‌رانبه‌ر ئیسلام گۆراو موسلمان بوه (ابن اسحاق، 2004، 221/1-222؛ دراز، 1984، 35)، ئه‌مه‌ش به‌لگه‌ی گرنگه له‌سه‌ر نوسینه‌وه‌ی

قورئان له سه رده می مه ککیدا، به پینی لیکدانه وهی سه رچاوه کان نزیکه ی (43) نوسه ری وهی هه بو له مه ککه و مه دینه (شاهین، 2007، 97).

2-3: گومانی دوه م:

زۆریک له پۆژه لاتنسه کان گومان ده خه سه ر پۆژه ی قورئانله به ران و پۆژه که یان زۆر به که م دیاری ده که ن، له وانه (بلاشیر) ده لیت: (حه وت که س له هاوه لان قورئانیان له به ربوه، ئه وانیش عه بدوللای کوری مه سعود^{vii}، سالم مه ولای ئه بو حوزه یفه، مه عازی کوری جه به ل، زهیدی کوری سابت، ئوبه ی کوری که عب^{viii}، ئه بو زهید، ئه بو ده ردا، هه روه ها پۆژه لاتنسی ئه لمانی (شیفاللی) ده لیت ته نها دو که س قورئانیان له به ربوه (بلاشیر، 1958، 28)، (تیۆدۆر نۆلکه) ش پینوایه پۆژه که یان له نیوان چوار بۆ حه وت که س بو (نۆلکه، 2000، 240).

2-4: وه لامی گومانی دوه م:

یه که م: کاتیک قورئان داده به زی، پیغه مبه ر (د.خ) ده یخوینده وه بۆ هاوه لانی بۆ ئه وه ی له به ری بکه ن و لی تی بگه ن، موژده ی گه وره ی دابو به قورئانله به ران (الاجری، د.س، 36-40)، هه روه ها ده یفه رمو ده ئایه ت له به ربکه ن و کاری پی بکه ن، دواتر ئایه ته کانی تر به هه مان شیوه، له به رئه وه هاوه لان خه می گه وره یان له به رکردنی قورئان بو، له م پیناوه شدا پیشبرکییان ده کرد، شانازیان ده کرد به له به رکردنی قورئان، هه ر له به رئه مه ش پۆژه یه کی یه کجار زۆر قورئانله به ر هه بون (الذهبی، 1988، 24-61)، له وانه له مه ککه ییه کان (چوار خه لیفه ی راشیدی، حوزه یفه، سالم، ئیبن مه سعود، ئیبن عه باس، ئیبن عومه ر، عه بدوللای کوری عه مری کوری عاس و باوکیشی، ته لحه، سه عد، زوبیر، ئیبن زوبیر، معاویه، ئه بو هوریره.... هتد) (ابو شامة، 2003، 54-55)، له خه لکی مه دینه ش (زهید، مه عاز، ئوبه ی، ئه بو ده ردا، ئه بو زهید، ئه بو ئه یوبی ئه نصاری... هتد) ته نانه ت له خیزانه کانی پیغه مبه ر (د.خ) (عائیشه و حه فسه و ئوم سه لمه) قورئانیان له به ربوه (ابن جزری، 1345ه، ج 6/1: ابی شامة، 2003، 54-55).

دوه م: سه رچاوه کان ئاماژه بۆ ئه وه ده که ن، که له پوداوی (بئر معونه)^{ix} نزیکه ی (70) که س له وانه ی قورئانیان له به ربوه کوژراون (البخاری، 1417، 41/5-42)، له شه ری (حه دیقه ئه لمه وت)^x له گه ل هه لگه راوه کان (500 بۆ 600) که س له قورئان له به ران کوژراون (ابن جزری، 1345ه، 7؛ الزرکشی، 1984، 1/233)، هه رچه نده میژونوسان هاوړانین له سه ر پۆژه ی ئه و قوربانیا نه ی که قورئانیان له به ربوه، ده گونجی ئه م پۆژه یه زیاده پۆی تیدا کرابیت، به لام به لگه شه له سه ر زۆری قورئان له به ران له و قوناغه دا.

سییه: لای ههموان ئاشکرایه که عهره بهکان لهو سهردهمدا له لوتکهی رهوانیژی و زمانهوانیدا بون، بهشیکی گرنکی رهوانیژی عهره بربیتیو له له بهرکردن و له م پوهه زور لیها توبون، تهنانهت جگه له قورئان هیچ نوسراویک له ناویاندا نه بوه و زوربهی شیعه رکانی سهردهمی جاهیلیان له بهرکردوه (الزرقانی، 1995، 1/ 1238-239)، له گه ل ئه وهی زورینهیان نه خویندهوار بون، به لام توانای له بهرکردن زور باش بوه، قورئانیش بهو پییهی زور دهخوینرا و دوباره ده پوه بویه له بهرکردنی بۆ ئه وان زور ئاسان بوه (النجار، 1992، 51)، قورئان له شیواز و پیکهاته کهیدا شاز و ناوازهیه له پوی داریشتن و رهوانیژی و کاریگری و ئاسانی بۆ له بهرکردن، له ههمان کاتدا ئارهزویهکی زوریش هه بو بۆ له بهرکردنی بویه بهم زوریه قورئان له بهر هه بو.

چواره م: زوربهی سهرچاوه کان ئاماژه بۆ کرکردنه وهی قورئان ده کهن له لایه ن هاوه لان له سهردهمی پیغه مبه ر (د.خ)، ئه وان ته واوی قورئانیان لای خویان پاراستبو، به لام له دو تویی کتیدا نه بوه، سوپه ته کانی به م شیوهیهی ئیستا ریکنه خرابون، به قسهی (بوخاری) چوار کهس خاوه نی نوسینه وه و پاراستنی ته واوی قورئان بون ئه وانیش (ئوبه ی کوری که عب، زهیدی کوری سابت، مه عازی کوری جه بهل، ئه بو زهید) (البخاری، 1417، 42-41/5)، (ئیین سعد) ده لیت: (ئه بو ده ردا، زهید، مه عاز، ئه بو زهید، قورئانیان لای خویان هه لگرتبو) (ابن سعد، 2001، 306/2؛ الباقلا نی، 2001، 197)، (سیوتی): ده لیت پینج کهس قورئانیان پاراستبو لای خویان ئه وانیش (معاز، ئوبه ی، عوباده ی کوری صامت، ئه بو ده ردا، ئه بو ئه یوبی ئه نصاری) (السیوطی، 2008، 202)، کو کردنه وهی قورئان و پاراستنی لای خویان، له و کاتدا ئارهزویه کی خودی بوه، نه ک به جیگه یانندی فه رمانیک، له ههمان کاتدا هیچ ریکریه کیش له به رده میان نه بوه بۆ ئه و کاره.

2-5: تایبه تمه ندیه کانی کو کردنه وهی قورئان له سهردهمی پیغه مبه ر (د.خ) ئه مانه ن:

1_ قورئان نوسراوه ته وه به سه ره پرشتی پیغه مبه ر (د.خ)، به لام له چوارچیوهی دوتویی یه ک کتیدا کو نه کراوه ته وه، ئه وه ش به هوی ئه و بارودوخ و تایبه تمه ندیه یی ئه و سهرده مه وه (النجار، 1992، 38-40).

2_ به شیوازیک نوسرا بووه که خوینه رانی له سه ر شیوازی (حروف السبعة) ده یان خوینده وه، ئه و شیوازه ی پیی دابه زیبو، به واتا ئه و حه وت شیوه زا ره ی که له ناو عهره بدا هه بوه، هه موشیان له ناو شیوه زا ری قوریشدا کو ببونه وه (مسلم، 1994، 163/3؛ السخاوی، 1997، 158).

3_ به شیک له هاوه لان قورئانیان ده نوسییه وه و لای خویان ده یان پاراست (باقلا نی، 2001، 64؛ الزرقانی، 1995، 1/ 237)، واته قورئان کو کرابووه و پاریزرابو لای به شیک له هاوه لان، به لام ئه مه کاریکی به کو مه ل و فه رمی نه بوه، به لکو ته نها ئارهزویه کی خودی بوه.

3- تهوهره‌ی دوهم: کوکردنه‌وه‌ی قورئان له‌سه‌رده‌می ئه‌بویه‌کردا (11-13ه) و رای رۆژه‌لاتناسه‌کان.

له‌دوای وه‌فاتای پیغه‌مبه‌ر(د.خ)، زۆریک له‌هۆزه عه‌ره‌به‌کانی نیمچه‌دورگه‌ی عه‌ره‌بی له ئیسلام هه‌لگه‌پانه‌وه، له‌به‌رئه‌وه خه‌لیفه ئه‌بویه‌کری صدیق شه‌ری له‌گه‌ل کردن، یه‌کیک له‌و شه‌پانه، که شه‌ری یه‌کلاکه‌ره‌وه بو بریتیبو له‌شه‌ری (حه‌دیقه ئه‌لمه‌وت) له‌دژی موسه‌یله‌مه‌بو، له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی موسلمانان سه‌رکه‌وتن له شه‌په‌که‌دا به‌لام نزیکه‌ی (500) که‌س به‌گێڕانه‌وه‌یه‌کی تر (600) که‌س له قورئانله‌به‌ران کوژران (ابن جزری، 1345ه، 7؛ ابن کثیر، 1416، 58)، ئه‌م رۆداوه ترسی لای عومه‌ری کوپی خه‌تاب(23ک_644ز) دروستکردو، له‌م باره‌وه راپوێژی له‌گه‌ل خه‌لیفه کرد بۆ کوکردنه‌وه‌ی قورئان، سه‌ره‌تا خه‌لیفه رازی نه‌بو، چونکه پیغه‌مبه‌ر (د.خ) ئه‌و کاره‌ی نه‌کردوه (الیعقوبی، 1995، 135/2؛ السیوطی، 2008، 129)، به‌لام عومه‌ر جه‌ختی ده‌کردوه له‌سه‌ر پێویستی ئه‌و کاره‌و ده‌یگوت خیری تێدايه، بۆیه خه‌لیفه ئه‌بویه‌کر بریاریدا به کوکردنه‌وه‌ی قورئان و بۆ ئه‌م کاره‌ش (زه‌یدی کوپی سابت) دیاری‌کرا (ابن حنبل، 1954، ج 56/1؛ ابن حجر، 1348، 10/8).

هۆکاری هه‌لژاردنی زه‌ید بۆ ئه‌م کاره ئه‌مانه‌بون، زه‌ید گه‌نجیکی ژیر و زیره‌ک و لیها‌تو بوه و توانیویه‌تی به‌ماوه‌ی هه‌فته‌ رۆژ فیری زمانی سریانی ببیت، راستگو و ده‌ستپاک بوه، له‌نوسه‌رانی وه‌حی بوه، قورئانی له‌به‌ربه‌وه زۆر شاره‌زایی بابه‌ته قورئانییه‌کان بوه (ابن ابی داود، 2011، 7)، زه‌ید له‌به‌رانه‌ر پاسپاردنی بۆ ئه‌م کاره ده‌لیت ئه‌گه‌ر داوام لیکرابایه بۆ گواسته‌نه‌وه‌ی ئه‌و شاخه به‌شان پیم ئاسانتر بوه له کوکردنه‌وه‌ی قورئان، له‌به‌رئه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ر(د.خ) ئه‌م کاره‌ی نه‌کردوه(ابن حنبل، 1954، ج 77/1؛ السیوطی، 2008، 129).

خه‌لیفه ئه‌بویه‌کر (عومه‌ر و زه‌یدی) پاسپارد بۆ نوسینه‌وه‌ی هه‌ر ئایه‌تیکی ده‌بیت جگه له‌ده‌قه نوسراوه‌کانی به‌رده‌ستیان، ده‌بیت دو شاهیدی قورئانله‌به‌ریش ئاماده‌بن، واته به‌راورد بکریت له‌نیوان ده‌قه نوسراوه‌کان و قورئانله‌به‌ره‌کان، بۆ نوسینه‌وه‌ی قورئانیش پشتیان به‌هه‌ردو لا ده‌به‌ست (ابن ابی داود، 2011، ج 1م 169؛ ابی شامة، 2003، 63)، به‌م شیوه‌یه قورئان له‌چوارچیوه‌ی دوتویی یه‌ک به‌رگدا کوکرایه‌وه و ته‌سلیمی خه‌لیفه‌یان کرد(البخاری، 1411ه، ج 5/1907؛ الباقلا‌نی، 2001، 64)، له‌دوای مردنی ئه‌بویه‌کر ئه‌م قورئانه گواسترایه‌وه لای خه‌لیفه عومه‌ری کوپی خه‌تاب و دوای مردنی ئه‌ویش درایه حه‌فصه‌ی خیزانی پیغه‌مبه‌ر (د.خ)(ابی عبید، د.س، 281؛ ابن جزری، 1345ه، 7؛ دراز، 1984، 37).

رۆژه‌لاتناسه‌کان له‌م قوناغه‌شدا چه‌ندین گومانیان دروستکردوه، لی‌زه‌دا گومانه‌کانیان دابه‌شده‌کریت بۆ چه‌ند به‌شیک که ئه‌مانه‌ن:

3-1: گومانی یه که م:

رۆژه لاتناسه کان پیاوایه کۆکردنه وهی قورئان له سهردهمی خلیفه ئه بوبه کر به مه به سستی پاککردنه وه بوه، له م روه وه (بلاشیر) ده لیت: (قورئان به مه به سستی پاککردنه وه کۆراوه ته وه) (بلاشیر، 1958، 32-33)، (نۆلکه) به شیوازیکی ئه م بابته ده رده بریت و ده لیت: (کۆکردنه وهی قورئان له دوای وه فاتی موحمه د زۆر نارون و په رش و بلا بوه) (نۆلکه، 2000، ج 2/256)، لیره دا مه به سستیانه بلین نوسینه وهی قورئان کاری مروّف و کاری مروّفیش به ده ر نییه له که م کورتی و زیاده رۆیی (رضوان، 1992، 1/435)، هه ردو رۆژه لاتناسی ناوبراو زۆر مه به سستیانه گومان و لیلی بخه نه سه ر کۆکردنه وهی قورئان به تاییه ت له دوای وه فاتی پیغه مبه ر (د.خ)، چونکه وای ده بینن له م رینگه یه وه ئامانجه که یان ده پیکن.

3-2: وه لامی گومانی یه که م:

یه که م: رۆژه لاتناسه کان تیناگه ن یان نه یان ویستوه تییگه ن یان ویستویانه گومان دروستبکه ن، له وهی قورئان به ده ره له هه ر که م و کورتی و زیاده رۆیی که، چونکه خودا خوی به لینی پاراستنی داوه له هه له و که م کورتی و زیاده رۆیی، له م باره وه قورئان ده فهرمو ی (إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ) (الحجر، آیه 9)، هه روه ها ده فهرمو ی (إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ لَمَّا جَاءَهُمْ وَإِنَّهُ لَكِتَابٌ عَزِيزٌ (٤٢) لَا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ تَنْزِيلٌ مِّنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ (٤٣)) (الفصلت، الایات 42-43)، قورئان لیره دا باسی ئه وه ده کات، که خودا خوی پاریزگاری لیده کات له هه ر زیادکردن و که مکردن و گۆرانکاریه که، هه تا رۆژی کۆتایش به م شیویه ده مینیته وه.

دوه م: رۆژه لاتناسه کان هه مان مامه له ی ئینجیله کان له گه ل قورئان ده که ن، چونکه ئینجیله کان به چه ند قوناغیک پاکراونه وه، ئینجیله کان له سه رده می عیسا نه نوسراونه وه، نوسینه وه یان بۆ ده یان سال له دوای نه مانی عیسا ده گه رینه وه (بوکایی، 2016، 211)، به لام ئه م پرسه به نسبه ت قورئان زۆر جیاوازه، چونکه هه ر له گه ل ها تنه خواره وهی ئایه ته کان ده نوسراونه وه، دواتریش له گه ل مردنی پیغه مبه ر (د.خ) ها وه لان قورئانیان کۆکرده وه، که واتا هه ر له سه رتاوه قورئان ته وای ره گه زه کانی راست و دروستیان هه بوه، که ئینجیله کان نه یانبوه (بوکایی، 2016، 211-212؛ حسن، 2014، 523).

3-3: گومانی دوه م:

رۆژه لاتناسه کان زۆرترین گومانیان دروستکردوه له سه ر کات و ئه و که سانه ی هه ستاون به کۆکردنه وهی قورئان، له م باره وه (بلاشیر) پیاوایه قورئان له سه رده می خلیفه ئه بوبه کر ده سستی پیکردوه له سه رده می خلیفه

عومەر کۆتایی هاتوه، یان تهنانهت خهلیفه عومەر خۆی کۆکردۆتهوه(بلاشیر، 1958، 33-34)، (نۆلکه) دهلیت: (سی جۆر گێرانهوه ههیه دهربارهی کۆکردنهوهی قورئان لهو قوناغهدا، یهکه میان لهسهردهمی خهلیفه ئهوبهکر کۆکراوتهوه، پای دوهم ئهوهیه خهلیفه عومەر لهسهردهمی خهلافهتی خۆیدا کارهکانی کۆتایی پیهیناوه، پای سییهم ئهوهیه لهسهردهمی ئهوبهکر دهستی پیکردوه و لهسهردهمی خهلیفه عوسمان کۆتایی هاتوه(نولکه، 2000، ج2/252).

3-4: وهلامی گومانی دوهم:

یهکه: تهواوی کۆدهنگی زانایان و میژونوسان و سهراچاوه پهسهنهکان لهسهر ئهوه هاوړان که نوسینهوه و کۆکردنهوهی قورئان لهسی قوناغ یان سهردهمدا بو، وهک ئهوهی لهپیشوی ئهم بهشهدا باسکراوه، ئهوانیش سهردهمی (پیغهمبهرد.خ)، خهلیفه ئهوبهکر، خهلیفه عوسمان(دا بوه (ابن سعد، 2001، 306/2-312؛ ابن ابی داود، 2011، 7-28؛ الزرکشی، 1984، 1/234-240)، جگه لهم سی قوناغه ههراچی بگوتری زیادهیهو لادانه لهراستی و دروستی ئهم بابته.

دوهم: ئهوانهی پیهیناویه عومەر ههمهکاره بوه ههر لهسهردهمی ئهویشدا تهواو بو، بهتهواوی کهوتونهته ههلهوه چونکه تا ئهوبهکر رازی نهبو کهس کاریکی لهو جۆرهی نهکردوه(الزرقانی، 1995، ج1/206)، خودی خهلیفه یهکه سهراپهرشتیاری گشتی کۆکردنهوهکهی دهکرد، ههر لهسهردهمی خوشیدا کارهکانی کۆکردنهوهی قورئان تهواو بو، لیژهکه قورئانه کۆکراوهکهیان تهسلیمی ئهویان کرد (السیوطی، 2008، 129؛ محسین، 1402، 134-135)، دواي مردنی خهلیفه یهکه ئهم قورئانهش گواسترایهوه لای خهلیفه ی دوهم(البخاری، 1417، 5/1085؛ ابن کثیر، 1416ه، 65)، بویه بۆچونی پۆژههلاتناسهکان لهم بارهوه به نادرست دادهنریت.

سییه: بهشیکی تر لهپۆژههلاتناسهکان پیهیناویه که علی کورپی ئهبتالیب(40ک_661ز) قورئانی کۆکردۆتهوه، ئهم بۆچونهیان زیاتر پشت بهستوه بهکهمی که لهسهراچاوه شیعییهکان(ابن النديم، 2009، مج70/1؛ الکاشانی، 1430، ج3/560-561؛ معرفه، 1396ه، ج1/241)، که پیهیناویه علی ههر له سهردهمی پیغهمبهرد(د.خ) و بهچاودیاری ئهو قورئانی کۆردۆتهوه و لهلای خۆی پاراستویهتی(نولکه، 2000، 243)، لهراستیدا ئهم بۆچونهش هیچ بهلگهیهکی میژوی نییه و خودی علی دهربارهی کۆکردنهوهی قورئان لهلایه ئهوبهکرهوه گوتویهتی: (پهحمهتی خودا لهئهوبهکر چونکه یهکهمین کهس بوه قورئانی کۆکردۆتهوه و زۆرتین خهک لی سودمه ند بوه)(ابن کثیر، 1416ه، 57)، بهقهسی زهیدی کورپی سابت کارهکانی کۆکردنهوهی قورئان بهراویژی تهواوی هاوهلان بو بهتایبهت علی کورپی ئهبتالیب(الزرکشی، 1984،

241/1)، دەگوترىت عەلى قورئانى لەسىنگىدا كۆكردبۆۋە نەك بەنوسىن لەدوتويى كىتېپىدا، ئەگەر عەلى قورئانى كۆكردىتەۋە و لاي پارىزىرايىت دەبو خۆى ئامازەى پىكرىدايە و تەننەت رەتېشى كىردۆتەۋە كە شىتېكى لەو شىۋەيە ھەبىت(ابن ابى داود، 2011، 16).

چوارەم: ئەوانەى پىياناۋايە قورئان تەنھا لەسەردەمى خەلىفە عوسمان كۆكراۋەتەۋە توشى ھەلەيەكى مېژوى بون، چونكە لەسەردەمى خەلىفە عوسمان تەنھا يەك نوسخە لەقورئان ئامادەكراۋ نوسخەكانى تر سوتىنران و بنەماى كارەكانى عوسمان لەسەر قورئانە كۆكراۋەكەى سەردەمى خەلىفە ئەبۇبەكر بوە(ابى عبىد، د.س، 282؛ ابن حجر، 1348، 15/8)، بانگەشەى رۆژھەلاتناسەكان بۆ ئەۋە بوە بلىن كۆكردنەۋەى قورئان زۆر دواى ۋەفاتى موحەممەد بوە و لەۋ ماۋەيەشدا قورئان توشى گۆرانكارى بوە، ئەۋەش مەنھەجى بە بەردابرىنە كە رۆژھەلاتناسەكان پەيرەۋى دەكەن، ئەۋەش يەككە لەۋ مەنھەجانەى كە رۆژھەلاتناسەكان كارى لەسەر دەكەن، بۆچونى خۆيان دەسەپىنن بەسەر كۆمەلگاي ئىسلامىدا.

3-5: گومانى سىيەم:

رۆژھەلاتناسەكان پىداگرى لەسەر ھۆكارى تايبەتى و كەسى دەكەنەۋە لەلايەن ئەبۇبەكر و عومەر لەسەر كۆكردنەۋەى قورئان، (نۆلكە) دەلىت: (كۆكردنەۋەى قورئان لاي دو خەلىفەكەى سەرەتا، لەشىۋەى پىرۆژەيەك تايبەت بوە و بە مەبەستى بەھىز بونى دەۋلەت بوە، ھەروەھا ئەم كۆكردنەۋەيە بەدەرنەبو لەھۆكارى سىياسى و بنەمالەى)(نۆلكە، 2000، 255)، (بلاشېر) دەلىت: (كۆكردنەۋەى قورئان لەسەردەمى خەلىفە ئەبۇبەكر تايبەتمەندى كەسى ھەبوە)(بلاشېر، 1974، 30).

3-6: ۋەلامى گومانى سىيەم:

لەراستىدا خودى خەلىفە ئەبۇبەكر لەسەرەتادا رازى نەبوە بەكۆكردنەۋەى قورئان، بەلام دواتر بەھۆى لەدەستدانى بەشىك لەقورئانلەبەران و مەترسى زياتر لەداھاتودا و مەترسى لەدەستدانى شىتېك لەپەراۋەكان بىريارى كۆكردنەۋەى قورئانى دەرکرد(السخاۋى، 1997، 162؛ السىوطى، 2008، 131)، (ئىن كەسىر) دەربارەى كۆكردنەۋەى قورئان دەلىت: (لەبەر بەرژەۋەندى گەۋرەى ئەم دىنە شەيخان (ئەبۇبەكر و عومەر) ھە كىتېبى خاۋيان لەيەك بەرگدا كۆكردەۋە(ابن كئىر، 1416، 64)، كەۋاتا ھۆكارى كۆكردنەۋەكە ھەم دىنى و ھەمىش پارىزگارىكردن بوە لەقورئان، نەك ھۆكارى كەسى ۋەك ئەۋەى رۆژھەلاتناسەكان بانگەشەى بۆ دەكەن.

3-7: تايبەتمەندىيەكانى كۆكردنەۋەى قورئان لەم قۇناغەدا:

۱_ هه مو قورئان كۆكرايه وه له دوتويي يهك بهرگدا (ابن ابى داود، 2011، 11/1).

۲_ ئايهت و سورته قورئانييه كانيان به تهواوهتي پيڭخست، وهك ئه وهى كه دابه زينرابون بۆ پيغه مبه ر (د.خ) (ابن كثير، 1416ه، 64؛ النجار، 1992، 105).

۳_ بهو شيوازه قورئان نوسرايه وه كه پي دابه زينرابو، واتا به شيوازي مهككي يان قورپهيشي يان ئه وهى ناسراوه به (حروفي السبعة) (البخاري، 1417، 1085/5؛ الخوي، 1981، 178)، له بهشي پيشوي ئه م تويزينه وهيه رونكردنه وه مان له سه ر ئه و شيوازه داوه.

4- ته وه ره ي سييه م: كۆكردنه وهى قورئان له سه رده مي خهليفه عوسمان (23-35ك) و راي رۆژه لاتناسه كان.

به هوي فراوان بوني جيهاني ئيسلامي به هوي پرۆسه ي فتوحاته وه، خوينه راني قورئانيش زۆر بون، شيوازي خويندنه وه كانيش جياوازي بون، خهلكي شام له سه ر شيوازي خويندنه وهى ئوبه ي كورپي كه عب ده يانخويندنه وه، خهلكي كوفه له سه ر شيوازي عه بدوللاي كورپي مه سعود و خهلكي به سرا له سه ر شيوازي ئه بو موساي ئه شعهر ي ده يانخويندنه وه (البخاري، 1417، 1086/5؛ ابن خلدون، د.س، 567).

(حوزه يه ي كورپي يه مان)^{xi}، كاتيک راسپيردرا بۆ فه تحکردنی ناوچه ي ئه رمنييا و ئازهر بايجان سوپاكه ي پيگهاتبو له خهلكي عيراق و شام بيني خهلكه به شيوازي جياواز له يه كترى قورئانيان ده خویند، له بهر ئه م كاره به په له خوي گه يانده لاي خهليفه عوسمان ي كورپي عه فان و بابته كه ي بۆ رونكرده وه و داواي ليكرد بۆ ئه وهى وهك يه هودي و مه سيحيه كانيان لينه يهت به زوترين كات چاره سه ريک بۆ ئه م كيشه يه بدۆزيتنه وه (ابي عبید، د.س، 282؛ ابن حجر، 1348، 14/8)، چونكه خودي حوزه يه پيشتر يه هودي بوه و دواتر باوه رپي به ئيسلام هيناوه و شاره زايي باشي ئايني يه هودي بوه و سیتیویه تي پي له دوباره بونه وهى ئه و فيتنه يه بگريت (دي بریمار، 2009، 324)، هه رچه نده سه رچاوه ره سه نه كان باسي يه هودي بوني حوزه يه ناكه ن له پيش مسولمان بوني، به لام به شيك له رۆژه لاتناسه كان به يه هودي له قه له میان داوه، به م شيويه خهليفه رازي بو به كۆكردنه وهى قورئان له يهك نوسخه دا و سوتاندني سه رجه م نوسخه كانی تر، بۆ ئه م كاره ش خهليفه ليژنه يه كي پيگهينا له چوار يان دوانزه كه س و زه يدي كورپي سابت كرايه سه روکی ليژنه كه (ابن حجر، 1348، 15/8؛ السخاوي، 1997، 164)، نوسخه كۆكراوه كه ي سه رده مي ئه بو به كر كه لاي خاتو حه فسه هه لگيرابو كرايه بنه ماي كارکردنی بۆ داپشتنی نوسخه نوييه كه (ابن ابى داود، 2011، 28؛ ابن خلدون، د.س، 567)، به م شيويه قورئان كۆكرايه وه و سه رجه م نوسخه ي قورئانه كان سوتينران و كۆكراوه كه ش گشتينرا به سه ر شار و هه ريمه كاندا (اليقوبي، 1995، 170/2؛ ابن كثير، 1416ه، 78؛ سقار، 2015، 37).

پوژه لاتناسه كان زورترين گومانيان له سهر ئه م قوناغهي كوكردنه وهی قورئان دروست كردوه، گومانه كانيشيان له م بابته نهی خواره وهدا ده بينرين:

4-1: گومانی يه كه م:

پوژه لاتناسه كان پيداگري ده كه ن له سهر بابتهی سياسی و ئه رستوقراتی بونی كوكردنه وهی قورئان له سهردهمی خهليفه عوسماندا (23-35ك) و پينانوايه عوسمان به هوكاری سياسی قورئانی كوكردوته وه، (ريجس بلاشير) ده لیت: (كوكردنه وهی قورئان پالنه ريکی ئه رستوقراتی هه بو، ده لين له به رژه وهندی چینی ده وله مهندي مه كي بو) (بلاشير، 1958، 57-58)، (نولده) بۆچونیکي جياوازتری هه يه ده لیت: (سی له ئه ندامانی لیژنه ی كوكردنه وهی قورئان خه لکی مه ككه و له خزمانی نزیکي عوسمان بون، زه يدیش كه خه لکی مه دینه بو لایه نگرى ئه مه ویه كان بو، به یعه تی به عه لی نه دا) (نولده، 2000، ج 2/285-286)، لیژنه ئه م دو پوژه لاتناسه ئاماره بو ئه وه ده كه ن، كه كوكردنه وهی قورئان له به رژه وهندی چینی ده وله مهندي مه ككه و ئه مه ویه كان بو له سهر حیسابی بنه ماله ی عه لی و هاشمیه كان.

4-2: وه لامی گومانی يه كه م:

یه كه م: هوكاره ی یه كه م و كوتایی له بابته ی كوكردنه وهی قورئان له سهردهمی عوسمانی كوپى عه فان بریتیبو له جياوازی خویندنه وهی قورئان له نیوان شار و ههریمه موسلمانیه كان، وهك له پيشتر باسكرا، ئه ویش له سهر پيشنیاری (حوزه یفه ی یه مانى) بو، مه به ستیشیان ریگرتن بو له بلاوبونه وهی فیتنه به هوی جياوازی خویندنه وهی قورئان (البخاري، 1417، 5/1086؛ ابن خلدون، د.س، 567، الزركشي، 1984، 1/235-236)، نهك ئه وهی پوژه لاتناسه كان له ناویشیاندا نولده كه و بلاشير بانگه شه ی بو ده كه ن.

دوهم: به هیچ شیوه یه ك كاره كانی جیشینانی پیغه مبه ر (د.خ) به تایبته راشیدییه كان، كاری تایبته و كه سی نه بون، بو خزمه تی هوزیک یان بنه ماله ك نه بون، به لكو ته وای كاره كانیان بو مه به ستی گشتی و به راویژ بو، بویه بابته ی كوكردنه وهی قورئانیش به راویژ كراوه له نیوان هاوه لان، به زورینه ی ره هاش له كاره كانی خهليفه عوسمان رازیبون (السیوطی، 2008، 133؛ رضوان، 1992، 1/464)، له م باره وه پيشه واه عه لی ده لیت: (ئه وهی عوسمان كردی له سهر یه كخستنی قورئانه كان و سوتاندنی قورئانه جياوازه كان كاریکی باش بو، ئه گه ر منیش بامایه هه مان كارم ده كرد) (الزركشي، 1984، 1/240).

سینیه م: میژو و هیچ كام له سهرچاوه كان پیمان نالین كه دهره نجامی كوكردنه وهی قورئان هه یمه نه كردنی بنه ماله ی ئومه وی بیت به سهر بنه ماله ی عه لید، به لكو ئه وه سه پاندی رای پوژه لاتناسه كانه به سهر ئه م بابته دا، ده نا خهليفه عوسمان به هه لبژاردن و وهك كه سیکی به ئه زمون و له خواترس و خزمه تی زوری

به ئيسلام كراوه ته خليفه، نهك وهك و ئه نداميكي بنه ماله ئومه وي، عه لي راسته وخو دواي عوسمان بوته خليفه، ههروه ها قورئاني له نزيكي سالاني بيست و پينجي كوچي كوكر دوته وه، گه يشتي بنه ماله ئومه وي بو ده سلا ت ده گه پي ته وه بو سالي چل و يه كي كوچي، ههروه ها خودي عه ليش به كاره كاني عوسمان پازي بوه له سه ر كوكر دنه وه ي قورئان (الزركشي، 1984، 235/1).

چواره م: چواندني كومه لگاي موسلمان به چينايه تي، جيا كرده وه ي چيني ئه رستوقرات له چينه كاني تر هه له يه كي ميژوي و لوژيكي و مهنه جيه، چونكه له كومه لگا موسلمان ه كان به تاييه ت سه رده مي هاوه لان به هيچ شي وه يه ك قبولي چينايه تيان نه كرده وه له نيوان ده سه لا تدار و بي ده سه لا ت، له نيوان عه ره ب و غه يره عه ره ب به لكو له ئيسلامدا خه لك وهك ددانه كاني شانه يه كسانن (رضوان، 1992، 466/1)، له راستيدا ئه م جو ره ليك داناوانه بريتييه له فه رز كرده ي بوچوني روژ هه لا تناسه كان به سه ر كومه لگا موسلمان ه كان و له قالبدانيه تي به پيوه ري روژئاوايي.

3-4: گوماني دوهم:

بابه تي پاكي ليژنه كه، روژ هه لا تناسه كان پييانوايه ئه و ليژنه يه ي عوسماني كوري عه فان پيكيه ينا بو كوكر دنه وه ي قورئان وهك پيويست نه بون، له م باره وه روژ هه لا تناسي ئه لماني (تيودور نولدكه) ده لئيت (خه لكانيك ي شاره زاتر و له پيشتر هه بو، بو ئه م كار ه له ئه نداماني ليژنه كه، به نمونه (عه لي و ئيين عومه ر و ئيين عباس)، له وانه ي دژي ليژنه كه بون (ئيين مه سعود و ئوبه ي) بون، چونكه زور پيش زه يد مسولمان بوه و خاوه ني توانايه كي زور بوه (نولدكه، 2000، ج 281/2-287)، ههروه ها (ريجيس بلاشير) ده لئيت: (چه ندين كه س گومانيان له ئه نداماني ليژنه كه هه بو، چونكه سيانيان له ده وه له مه نداني مه ككه بون، بو يه ئه مانه به هو كاري تاييه ت دانراون نهك له به ر ليها تويان) (بلاشير، 1958، 57-58).

4-4: وهلامي گوماني دوهم:

يه كه م: به شيك له سه ر چاوه كان ده لين ليژنه ي كوكر دنه وه ي قورئان له سه رده مي خليفه عوسمان چوار كه س بون ئه وانيش (زه يدي كوري سابت، عه بدوللاي كوري زوبير، سه عيدي كوري عاس، عه بدولر ه حمان ي كوري هيشام)، جگه له زه يد ئه واني تر خه لك ي مه ككه و قور ه يشي بون (ابي عبيد، دس، 282؛ ابن كثير، 1416، 66؛ ابن حجر، 1348، 15/8)، زه يد كه سيكي پاك و راستگو بو و زاناترين كه س بوه له فتوا و قه زاوه تدا، زوريش شاره زاي قورئان و پيشريش نوسه ري وه ي و خاوه ني نوسينه وه و كوكر دنه وه ي قورئان بو له سه رده ي خليفه ي يه كه م (ابن سعد، 2001، 311/2)، ئيين زوبير قورئاني به جواني له به ربوه زور ژير و زيره ك و له خواترس بوه، سه عيدي كوري عاس يه كي ك بوه له ره وانبيژ ترين پياوي عه ره ب و شيوازي

قسه کردنی و تۆنی دهنگی زۆر له هی پیغه مبه (د.خ) چوه، ههروهها عهبدولپهحماني کوری هیشام قورئانله بهر و لیها تو بو (الزركشي، 1984، 236/1-237؛ رضوان، 1992، 468/1-469).

به شیک له سه رچاوه کان ده لێن لیژنه که له دوانزه کهس پیکهاتون، یان به لایه نی که مه وه کومه له که سانیکی تری شارهزا هاوکاری لیژنه که بون وهک (ئوبه ی کورپی که عب، مه عازی کورپی جه بهل، عهبدوللای کورپی عه باس، ئه نه سی کورپی مالیک، مالیکی کورپی عامر... هتد)، خودی خه لیفه سه ره پهرشتی کارهکانی ده کرد (ابی شامه، 2003، 74؛ ابن کثیر، 1416، 84-85؛ السیوطی، 2008، 132)، دیاره ئه مانه به گشتی له هاوه له به ریزهکانی پیغه مبه (د.خ) بون و که سانی پاک و راستگو و لیها تو بون، هیچ کهس گومانی له وانه نه کردوه، جگه له رۆژئاواییه کان، ئه وانیش مه به ستیانه راستیه کان بشیوین و گومان بو هه مو شتیک دروست بکه ن.

دوهم: خه لیفه عوسمان (23-35ک) داوای له لیژنه که کرد بو ئه وهی قورئان له سه ر شیوه زاری مه ککی یان ئه وهی ناسراوه به (حروفی السبعة) بنوسن (ابو شبة، 2003، 277)، چونکه قورئان به م شیوازه دابه زیوه، بویه سی له ئه ندامانی لیژنه ی له خه لک مه ککه پیکهاتنا، خه لیفه فه رمانی پیکردن ئه گهر له سه ر بابه تیک هاوړانه بون ئه و پرس به خه لکانی تر بکه ن، به لام به ته وای قورئان له سه ر یه ک وشه هاوړانه بون، ئه ویش زهید نوسیوی (تابوة) چونکه ئه م وشه یه له بنه رته دا عه ره بی نه بو، به لام لیژنه که کردیانه (تابوت) به شیوازی مه ککی دایان پرشته وه (ابی شامة، 2011، 88؛ المطیری، 2015، 11).

سییه م: بوچونی رۆژه لاتنا سه کان به وهی خه لکانیک هه بوه له زهید شیاوتر بو ئه م کاره، له گومان دروست کردنیک زیاتر نییه له سه ر زهید، قسه ی زانایان و سه رچاوه کان له سه ر ئه وه نییه ک شیاوترینه، هیچ که سیک حه قی به خو ی نه داوه ئه و به راوردکاری به که، به لکو قسه له سه ر ئه وه زهید که سیک زۆر شیاو و لیها تو بو، جی متمانه ی پیغه مبه (د.خ) و خه لیفه ئه بوبه کر و عومه ر و عوسمان و ته وای هاوه لان بو (ابن سعد، 2001، 311/2؛ ابن الاثیر، 1970، 126/2-127؛ الذهبي، 1988، 37).

چوارهم: به چاوخشانه وه به سه رچاوه ره سه نه کاندایه هیچ نا ره زاییه کی هاوه لان نابینی دژی کو کردنه وهی قورئان له لایه ن خه لیفه عوسمان، ته نها به شیک له سه رچاوه شیعه کان نه بیته (کاشانی، 1430ه، ج 2/260-270؛ الدارابی، 1432ه، ج 3/329-332؛ معرفة، 1396، 290-292؛ الشهرستاني، 1435، ج 2/247-249)، که باس له نا ره زایه تی چه ند هاوه لیک ده که ن به رانه ر به م کاره ی خه لیفه عوسمان، چونکه هاوه لان ده ستیان گرتوه به سونه تهکانی پیغه مبه (د.خ)، خودی پیغه مبه (د.خ) رینمونی هاوه لان ده کات له سه ر گوێرایه لی جیشینانی، وهک ده فه رموی (علیکم بسنتي وسنة الخلفاء الراشدين من بعدي) (الترمذي، 1976، 44/5).

پینجهم: عهلی کورپی ئه بوتالیب به هیچ شیوهیه ک نارەزا نه بوە به رانبەر به کوکردنه وهی قورئان، چونکه خهلیفه عوسمان به راپوێژ له گهڵ عهلی ئه و کاره ی کردوه (ابی شامة، 2003، 67)، میژو هیچ هه لویستیکی نارەزای ئه ومان بۆ ناخاته رو، ته نانه ت فهرمویه تی (عوسمانی کاریکی زور باش و خیری کردوه، به هوی کوکردنه وهی قورئانه) (ابن شبة، د.س، 996/3؛ سقار، 2015، 37)، هه رچه نده به شیک له سه رچاوه شیعه کان ده لێن ئیمامی عهلی یه که مین که س دوا ی وه فاتی پیغه مبه ر (د.خ) قورئانی کوکردوته وه، له م باره وه ده لێن پیشه واه عهلی دوا ی وه فاتی پیغه مبه ر (د.خ) بۆ ماوه ی سێ رۆژ له ماله وه نه هاتوته ده ره وه تا قورئانی کوکه ردوته وه، هه م له دایدا و هه میش له به رگی کدا و لای کورپه که ی هه سه ن و دواتریش لای بنه ماله ی جه عفه ر هه لگیراوه (ابن النديم، 2009، مچ 70/1؛ المجلسي، 1983، ج 88/89-90؛ معرفه، 1396، ج 1/225-226)، عه قل و لوژیک ئه وه مان پیده لیت که (عهلی کورپی ئه بوتالیب) له سه ر ئه و قورئانه رۆیشتوه که عوسمان کویکردوته وه، نه ک له سه ر ئه و قورئانه ی که خوی نوسینه وه و کوکردنه وهی بۆ کردوه، وه ک به شیک له سه رچاوه شیعه کان و رۆژئاوا ییه کان ئاماژه ی پیده که ن.

(ئوبه ی کورپی که عب)، که (تۆلکه) به نارازی دیاری کردوه، له راستیدا خوی به شیک بوه له لیژنه که یان به لایه نی که مه وه هاریکار بوه بۆ کوکردنه وهی قورئان و بۆیه نا کریت بخریته ناو که سانی نارازی و هیچ ئاماژه یه کیش له به ر ده ستدا نییه له سه ر نارەزایه تی ئوبه ی به رانبەر به کوکردنه وهی قورئان (ابن کثیر، 1416، 84-85)، هه رچی (عه بدوللای کورپی مه سعود) یشه نارازی نه بوه، له کوکردنه وهی قورئان به لکو خوی نارازی بوه به وهی ئه و نه کراوته ئه ندامی لیژنه ی کوکردنه وهی قورئان، چونکه له موسلمان ه سه ره تاییه کان بوه قورئانی له به ربوه زور شاره زای بابه ته قورئانیه کان بوه، ده لیت ئاگاداری هاتنه خواره وهی نزیکه ی هه فتا سوپه تی قورئان بوم (ابن ابی داود، 2011، 25)، خاوه نی نوسخه یه کی قورئان بوه که خوی کویکردوته وه و نوسیویه تی وه، به لام ده گوتریت هوکاری هه لنه بژاردنی عه بدوللای کورپی مه سعود به هوی دوریه وه بوه له مه دینه و هه روه ها به هوی کاره که شیوه، چونکه ئه وکاته ئه و له شاری کوفه بوه سه رقالی کاری قه زاوه تی ئه و شاره بوه (رضوان، 1992، 474/1).

شه شه م: له کاتی سوتاندنی نوسخه کانی قورئان له لایه ن خهلیفه عوسمانه وه، هیچ کام له هاوه لان نارەزایه تیان به رانبەر به و کاره ی ده رنه بریوه و به پیچه وانه شه وه زور له و کاره ی خهلیفه رازی بون (ابن ابی داود، 2011، 18؛ الابیاری، 1991، 112-113).

4-5: گومانی سییه م:

بلاشیر و نۆلکه جاریکی تر گومان دهخه نه وه سهر کارهکانی لیژنه که و بههه پهرکی و نامه نهه جی لهقه له می دهه، (بلاشیر) دهلیت: (مه نهه جی لیژنه ی کۆکردنه وه ی قورئان زۆر پون و دهقیق نه بو، به لکو به شیوه یه کی هه پهرمه کی بو) (بلاشیر، 1958، 79)، ههروهه (نۆلکه) دهلیت: (هیچ زانیارییه ک نییه له سهر چۆنیه تی یارمه تیدانی زهید له لایه ن ئه ندانه مه که ییه کان، یان زهید خۆی کاره که ی به ته نه ا کردبیت) (نۆلکه، 2000، ج2/289-290).

4-6: وهلامی گومانی سییه م:

مه نهه جی لیژنه که زۆر پون و دهقیق بو، ته نه ات دهگوتری ئه و شیوازه ی خه لیفه عوسمان په پره ی کرد بۆ کۆکردنه وه ی قورئان زۆر له مه نهه جی زانستی ئه م سهرده مه دهچو، له بهر:

یه که م: خه لیفه عوسمانی کورپی عه فان به پراویژکردن لیژنه یه کی هه لبژارد له خه لکانی لیها تو و به ئه زمون و قورئان له بهر و شارهزا له باب ته کهانی تایبه ت به قورئان و ههروهه شارهزا له په وان بیژی و زمانه وانی (ابن کثیر، 1416، 66).

دوهم: پشت به ستن به نوسخه کۆکراوه که ی سهرده می خه لیفه ئه بو به کر، که به سه ره پهرشتی (عومه ری کورپی خه تاب و زهیدی کورپی سابت) کۆکرا بووه، له لایه ن خاتو (حه فصه ی خیزانی پیغه مبه ر. د. خ) هه لگیرا بو (ابی عبید، د. س، 281؛ السیوطی، 2008، 133).

سییه م: نوسینه وه ی قورئان له سهر شیوه زاری مه که کی ئه و شیوازه ی قورئانی پیدابه زیبو (البخاری، 1417، 5، 1085)، بۆیه زۆرینه ی ئه ندامانی لیژنه که له خه لکی مه که که دیاری کرابون و شارهزای قورئان و ئه و شیوه زاره بون، نه ک له سهر بنه مای هه ره مه کی و خزمایه تی و ئاره زوی خه لیفه.

چوارهم: لیژنه که هه یچ شتیکیان نه ده نوسی، ته نه ا به ئاماده بونی خه لکانی قورئان له به رنه بوایه، و اتا په راوه نوسراوه کان به راورد ده کران له گه ل دو شاهیدی قورئان له به رئه و کاته لیژنه که قورئانه که ی ده نوسی وه (الزکشی، 1984، 236/1؛ الخوئی، 1981، 248؛ محسین، 1402، 85).

4-7: تاییه تمه ندی کۆکردنه وه ی قورئان له م قوناغه دا:

1_ ریکخسنی قورئان له سهر یه ک شیوه زار ئه ویش شیوه زاری مه که کی یان قورپه یشی (ابو شبة، د. س، 1007/3؛ البقلانی، 2001، 72).

2_ ریکخستنی سورته‌کانی قورئان وهک ئه‌و شیوه‌یه‌ی پیغه‌مبه‌ر(د.خ) فهرمانی کردوه(ابن کثیر، 1416، 73)، وهک ئه‌وه‌ی له‌ رۆژگاری ئه‌م‌رۆدا له‌ قورئاندا ده‌یی‌نین، که‌ چه‌ند نوسخه‌یه‌کی عوسمان تا ئیستاش له‌شاره‌کانی ئه‌سته‌نبول و تاشقه‌ند بونی هه‌یه‌(بوکای، 2016، 217) .

3_ کۆتایی هه‌تانه‌ی به‌و جیاوازی له‌ خویندنه‌وه و نوسینه‌وه‌ی قورئان که‌ له‌نیوان هاوه‌لاند هه‌بوه، هه‌شتنه‌وه‌ی ته‌نها یه‌ک نوسخه‌و یه‌ک شیواز(السیوطی، 2008، 133؛ الخوئی، 1981، 259؛ ابو شهبه‌، 2003، 287).

ده‌رئه‌نجام

یه‌که‌م: کۆکردنه‌وه‌ی قورئان له‌قوناغی یه‌که‌مدا به‌چاودی‌ری پیغه‌مبه‌ر(د.خ)بوه، کاتیک سروش ده‌هات، ده‌یفه‌رمو ئایه‌ته‌کان بنوسن و هه‌لیگرن، له‌م قوناغه‌دا کۆکردنه‌وه‌ی قورئان به‌دو شیواز بوه، له‌سینه و نوسین له‌سه‌ر ئه‌و شتانه‌ی که‌ له‌و کات به‌رده‌ست بوه.

دوهم: کۆکراوه‌ته‌وه‌ی قورئان له‌سه‌رده‌می خه‌لیفه ئه‌بویه‌کردا، به‌و شیوه‌یه‌ بوه، که‌ هه‌مو په‌راوه‌کانی قورئانیان کۆکردوه و به‌شاهیدی قورئان له‌به‌ران قورئانیان له‌دوتوی یه‌ک کتیبدا کۆیانکردوه.

سییه‌م: له‌سه‌رده‌می خه‌لیفه عوسماندا، نوسخه‌کانی قورئان کۆکرانه‌وه و یه‌ک نوسخه‌ی نویی لێ دروستکراو ئه‌وانی تریان سوتاند و ئه‌و نوسخه‌یه‌ به‌هه‌مو شار و مه‌لبه‌نده‌کاندا گشتینرا.

چوارهم: زه‌یدی کۆپی سابت نوسه‌ری وه‌حی بوه، زۆرتین کات له‌ خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ر(د.خ)دابوه و زۆرتین ئایه‌ته‌کانی له‌دوای وه‌حی نوسیوه‌ته‌وه، له‌ قوناغی دوهمدا خه‌لیفه ئه‌بویه‌کر ئه‌رکی نوسینه‌وه‌و کۆکردنه‌وه‌ی قورئانی پیسپارد، له‌ قوناغی سییه‌میشدا خه‌لیفه عوسمان کردی به‌سه‌رۆکی لیژنه‌ی کۆکردنه‌وه‌ی قورئان، ئه‌وه‌ش راست و دروستی ئه‌و پرۆسه‌یه‌ ده‌رده‌خات.

پینجه‌م: ته‌واوی مسوڵمانان به‌(سوننه و شیعیه)وه، کۆکن له‌سه‌ر ئه‌و قورئانه‌ی که‌ له‌لایه‌ن هاوه‌لان (ئه‌بویه‌کر و عوسمان) کۆکراوه‌ته‌وه، وه‌ تا ئیستاش هه‌مو مسوڵمانانی جیهان له‌سه‌ر قورئانه‌ کۆکراوه‌که‌ی عوسمان ده‌پۆن.

شه‌شه‌م: هه‌رچه‌نده‌ هه‌ولیکی زۆر هه‌بوه و هه‌یه‌ بۆ ناشیرین کردن و له‌که‌دارکردنی قورئان به‌ تایبه‌ت له‌لایه‌ن رۆژه‌لاتناسه‌کان، به‌لام قورئان پارێزازه‌ له‌لایه‌ن خوداوه ﴿إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ﴾ (الحجر، آیه 9)، هه‌روه‌ها خودا کارناسانی زۆری کردوه بۆ له‌به‌رکه‌رانی قورئان، بۆیه‌ زۆریک له‌هاوه‌لان قورئانیان له‌ سینه‌دا هه‌لگرتو و پارێزراو، له‌وانیشه‌وه‌ گه‌یشته‌وه به‌ نه‌وه‌ی داها‌تو تر تا گه‌یشته‌وه به‌ ئیمه و پێژه‌ی قورئان له‌به‌رانی‌ش هه‌ر زیادی کردوه.

هه‌وته‌م: هه‌ریه‌ک له پۆژه‌ه‌لاتناسان (تیۆدۆر نۆلدکه و ریجیس بلاشیر)، به‌پشت به‌ستن به‌ میتۆدی لایه‌نگری و خودی لیکۆلینه‌وه‌یان بۆ قورئان کردوه، ئه‌وه‌ش لای لیکۆله‌ران و به‌شیک له پۆژه‌ه‌لاتناسانیش به‌ میتۆدی شکست خواردو دانراوه.

(Collecting Quran according to these orientalist`s opinion as an example Theodor Noldke and Regis Blachere) for example Critical inquiry).

Rawand Ismael Rasul

Department of Public Relations and Marketing, Dukan Technical Institute, Sulaimani Polytechnic University, Dukan, Kurdistan Region, Iraq.

Abstract

Orientalism is an academic and scientific process which the Western people try to find out about Eastern people, They are studying in most of these fields (economic, social, political and religion), It is an inseparable part in conflict and the historical connection between the Eastern and Western, Quran as a holy book of the muslims which the Orientalists had the most studying and writing about Quran, They talked about most of the topics about Quran, In this may they created many doubts, They deviated from the scientific and visionable way both of these two Orientalists (Theodor Noldke and Regis Blachere), they did a great job on Quran had been collected in three stages, at the times of the proper Muhammad (peace be upon him) and at the time of the two Rashidin Kalifas (Abubakir Alsadiq and Osman Ibn Al Hafan), It is important that the the Original historical resources had presented the way and features of collecting Quran clearly and without any doubts, but both of these two Orientalists they presented their opinion on this subject, which their purpose was to create suspicion and misleading historical and scientific facts, same times, they depended on weak, resources and fabricated statements, Our goal in our studying is to show their suspicions by depending on original resources, logical and scientific evidence, we talked about their censures on their opinions.

Keywords: Orientalism, Quran Collection, Noldke, Blachere.

سه‌رچاوه‌کان

القرآن الکریم

ابن ابی داود، ابی ابکر عبدالله بن سلیمان بن الاشعث السجستانی (2011)، کتاب المصاحف، تحقیق: محب الدین واعظ، ط 1، دار الکتب العلمیة، بیروت.

ابن اسحاق، محمد بن اسحاق بن يسار المطلبی المدني(2004)، السيرة النبوي، حققه: احمد فريد المزيدي، ط1، دار الكتب العلمية، بيروت.

ابن الاثير، عزالدين ابن الاثير ابي حسن على بن محمد الجزري(1970)، اسد الغابة في المعريفة الصحابة، تحقيق: على محمد عوض و عادل احمد، دار الكتب العلمية، بيروت.

(1987)، كامل في التاريخ، تحقيق: ابي فداء عبدالله القاضي، ط1، دار الكتب العلمية، بيروت.

الاجري، أبوبكر محمد بن حسين بن عبدالله(د.س)، أخلاق اهل القرآن، تحقيق: راجي رحمة و احمد بن العربي، شبكة الالوكة، د.ت.

الباقلائي، ابي بكر ابن الطيب(2001)، الانتصار للقران، تحقيق: محمد عصام قضاة، ط1، دار ابن حزم، بيروت.

البخاري، ابي عبدالله محمد بن اسماعيل(1417هـ)، صحيح البخاري، تحقيق: محمد الفؤاد عبدالباقي، دار السلام للنشر، الرياض.

الترمذي، ابي عيسى بن عيسى بن سوره(1975)، سنن الترمذي، تحقيق: احمد محمد شاكر واخرون، مطبعة مصطفى، ط2، القاهرة.

ابن جزري، ابي خير محمد بن محمد الديمشقي(1345هـ)، النشر في القراءات العشر، مطبعة التوفيق، دمشق.

ابن حجر، ابي فضل شهاب الدين احمد بن على بن محمد العسقلاني(1438هـ)، فتح الباري، ط2، الاحياء التراث العربية، القاهرة.

بن حنبل، احمد(1954)، مسند، حققه: احمد محمد شاكر، ط4، دار المعارف، القاهرة.

ابن خلدون، ابو زيد ولي الدين عبدالرحمن بن محمد(د.س)، تاريخ ابن خلدون، تحقيق: ابو صهيبي الكرمي، بيت الافكار الدولية، الرياض.

راغب الاسفهانى، ابو القاسم الحسين بن محمد(1412هـ)، المفردات في غريب القرآن، تحقيق: صفوان عدنان الداودي، ط1، دار القلم، دمشق.

الزركشي، بدرالدين محمد بن عبدالله(1984)، البرهان في العلوم القرآن، تحقيق: محمد ابوفضل، ط3، دار التراث، القاهرة.

الذهبي، شمس الدين ابي عبدالله بين محمد بن احمد بن عثمان(1988)، معرفة القراء الكبار على الاطبقات والاعصار، تحقيق: بشار عواد معروف واخرون، ط2، مؤسسة الرسالة، بيروت.

(1996)، سير الاعلام النبلاء، تحقيق: شعيب الارؤوط، ط11، مؤسسة الرسالة، بيروت.

الاسخاوي، ابي الحسن علم الدين على بن محمد(1997)، جمال القراء وكمال الاقراء، حققه وشرح: مروان العطية و محين خرابة، ط1، دار المأمون للتراث، بيروت.

ابن سعد، محمد بن نافع الزهري(2001)، الطبقات الكبرى، تحقيق: على محمد، ط1، مكتبة الخانجي، القاهرة.

السهلي، ابي قاسم عبدالرحمن بن عبدالله(د.س)، الروض الانف في تفسير السيرة النبوية لابن هشام، حققه: مجدي منصور، دار الكتب العلمية، بيروت.

السيوطي، جلال الدين(2008)، الاتقان في العلوم القرآن، تحقيق: شعيب الارؤوط، ط1، مؤسسة الرسالة، بيروت.

ابي شامة، شهاب الدين عبدالرحمن بن اسماعيل بن ابراهيم(2003)، المرشد الوجيز الى علوم تتعلق بالكتاب العزيز، تحقيق: ابراهيم شمس الدين، ط1، دار الكتب العلمية، بيروت.

ابن شبة، ابو زيد عمر بن شبة النمري(د.س)، تاريخ المدينة المنورة، تحقيق: فهم محمد شلتوت، ط1، دار الفكر، بيروت.

- الطبري، ابي جعفر محمد بن جرير(1963)، تأريخ الرسول والملوك، تحقيق: محمد ابوفضل، ط2، دار المعارف، القاهرة.
- ابى عبيد، ابي قاسم بن سلام الهروي(د.س)، فضائل القرآن، تحقيق: مروان حطية واخرون، دار ابن كثير، دمشق.
- الكاشاني، محمد حسن الفيض(1430هـ)، الوافي، مكتبة امير المؤمنين العامه، اصفهان.
- ابن كثير، ابي فداء عماددين اسماعيل (1416هـ)، فضائل القرآن، تحقيق: ابو اسحاق الحويني، مكتبة ابن تيمية، القاهرة.
- (1999)، تفسير القرآن العظيم، تحقيق: سامي بن محمد، دار الطبيعة، الرياض.
- المجلسي، محمد باقر(1983)، بحار الأنوار الجامعة لدرر أخبار الأئمة الأطهار، ط3، دار احياء التراث العربي، بيروت.
- مسلم، بن الحجاج القشيري النيسابوري(1994)، صحيح مسلم، ضبطه وصححه: محمد سالم هاشم، ط1، دار الكتب العلمية، بيروت.
- ابن منظور، محمد بن مكرم بن علي، أبو الفضل الأنصاري الإفريقي(1414هـ)، لسان العرب، ط3، دار الصادر، بيروت.
- ان النديم، ابي فرج محمد بن اسحاق(2009)، كتاب الفهرست، حققه: ايمن فؤاد سيد، مؤسسة الفرقان، لندن.
- ابن هشام، ابو محمد عبدالمك(1990)، سيرة النبوة، حققه: عمر عبدالسلام تدمري، ط3، دار الكتب العربي، بيروت.
- اليقوبي، احمد بن ابي يعقوب بن جعفر بن وهب بن واصل(1995)، تاريخ اليعقوبي، ط6، دار الصادر. بيروت.
- ژیدهرهكان
- ابو شبة، محمد بن محمد بن سوليم (2003)، المدخل لدراسة القرآن الكريم، ط2، كتبة السنة، القاهرة.
- الايباري، ابراهيم(1981)، تاريخ القرآن، ط2، دار اللبناني، بيروت.
- بدوي، عبدالرحمن(1993)، موسوعة المستشرقون، ط1، دار العلوم للملايين، بيروت.
- بلاشير(1974)، القرآن نزوله ، تدوينه، ترجمته وتأثيره، ت: رضا سعادة، دار الكتاب اللبناني، بيروت.
- (1958)، مقدمة القرآن، باريس.
- بنى عامر، محمد أمين حسن محمد(2004)، المستشرقون والقران الكريم، ط1، دار الامل للنشر والتوزيع، عمان.
- بودلي(1989)، الرسول حياة محمد، ت: محمد محمد فرج و عبدالحميد السحار، مكتبة المصر.
- حمدان، نذير(1988)، مستشرقون_جامعيون_مجمعيون، مكتبة الصديق، الطائف.
- الخوئي، ابو القاسم الموسوي(1981)، البيان في تفسير القرآن، مطبعة فريدون، دم.
- الدارابي، علي الموسوي(1432هـ)، نصوص في العلوم القرآن، ط3، كتابخانه مللي ايران، مشهد.
- دراز، محمد عبدالله(1984)، مدخل الى القرآن الريم، ت: محمد عبدالعزيز علي، دار القلم، الكويت.
- دي بريمار، ألفريد لويس(2009)، تأسيس الاسلام بين الكتابة والتاريخ، ت: عيسى محاسبي، ط1، دار الساقى، بيروت.
- رضوان، عمر بن ابراهيم(1992)، اراء المستشرقين حول القرآن الكريم، دار الطيبة، الرياض.
- الزرقاني، محمد عبدالعزيز(1995)، مناهل العرفان في العلوم القرآن، حققه واعتنى به: فواز احمد زمري، ط1، دار الكتاب العربي، بيروت.

- زمانی، محمد حسن(2010)، الاستشراق و الدراسات الاسلامیة لدى الغربین، ت: محمد نورالدین عبدالمنعم، ط1، المركز القومي للترجمة، القاهرة.
- زناتی، انور محمد (2006)، زیارة جدیدة للأستشراق مح دراسة لرؤية الاستشراق المنصفة للرسول محمد (ص)، مكتبة الانجلو المصرية، القاهرة.
- سعيد، ادوارد(2005)، الاستشراق (المعرفة، السلطة، الانشاء)، ت: کمال ابودی، ط3، مؤسسة الابحاث العربية، بیروت.
- السقار، منفذ بن محمود(2015)، تنزیة القرآن الکریم عن دعاوی المبطلین، ط1، تکیون الدراسات الابحاث، خیبر.
- شاهین، عبدالصبور(2007)، تاریخ القرآن، ط3، نهضة مصر، القاهرة.
- الشمري، رباح صمصع عنان(2014)، جمع القرآن عند المستشرقین جون جلیکریست أنموذجاً، ط1، دارالکفیل، دت.
- الشهرستانی، سید علی(1435هـ)، جمع القرآن نقد الوثائق و عرض الحقائق، مكتبة الدراسات الستراتيجية، كربلاء.
- العبيد، علي بن سليمان(دس)، جمع القرآن الکریم حفظا و کتابا، ریاض.
- العقيلي، نجيب(1964)، المستشرقون، ط3، دار المعارف بمصر، القاهرة.
- فوک، یوهان(2000)، تأریخ الحركة الاستشراق، ت: عمر لطفي العالم، ط2، دار الحوار الاسلامي، بیروت.
- الکردي، محمد طاهر بن عبدالقادر(1953)، تاریخ القرآن وغرائب الرسمية وحکمه، ط2، مكتبة مصطفى، القاهرة.
- لوبون، گوستاف(2012)، حضارة العرب، ت: عادل زعیت، مؤسسة هندای للتعلم والثقافة، القاهرة.
- محسین، محمد سالم(1402هـ)، تاریخ القرآن، دعوة الحق، المدينة المنورة.
- مراد، یحیی(2004)، معجم اسماء المستشرقین، دار الکتب العلمية، بیروت.
- معرفة، محمد هادی(1396هـ)، التمهيد في العلوم القرآن، مطبعة مهر، قم.
- المطیری، محمد بن علی بن جمیل(2015)، مقدمة فی العلوم القرآن، ناشر الألوكة، صنعاء.
- النجار، جمال مصطفى(1992)، جمع القرآن الکریم بین الحقائق الثابتة و الشبهات الهابطة، ط1، الحسین الاسلامیة، القاهرة.
- نولدکه، تیودور(2000)، تاریخ القرآن، ت: جورج فارمر، دار النشر جورج ألمز، هیلدهایم.
- ئهحمه، سامان حسین(2016)، میژوی کورد لهیدی رۆژه لاتناسی بهریتانیدا(1900-1950)، چ1، چاپخانه موكریان، ههولیر.
- بۆكای مۆریس(2016)، قورئانی پیروژ و تهوړات و ئینجیل و زانست، و: قاسم عهلی، چ1، چاپخانه نارین، ههولیر.

په راویزه کان

^۱ - تیودور نولدکه(1836_1930ز)، رۆژه لاتناسی به ناوبانگی ئه لمانی، له شاری هامبورگ له دایک بو هژوربه ی زمانه رۆژه لاتیبه کانی زانیوه له وانه عه ره بی و فارسی و تورکی و سریانی و عیبری...، ماموستای زوریک له رۆژه لاتناسه ئه لمانیه کان بو، له سالی (1956ز) دکتورای به پله ی نایاب به ده ستهیناوه، ئه تروحه کی به ناوی (أصل وتركيب سور القرآن)،

